

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นในเขตเมือง

ชลิตา วงษ์ดนตรี¹
อโนชา สุทธิประภา^{1*}
อภิญญา กุลทะเล²

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่เรื่องของผู้ใหญ่เพียงอย่างเดียว แต่นักศึกษาที่เป็นวัยรุ่นตอนปลายและเยาวชน ก็หันมาดื่มแอลกอฮอล์จนเป็นเรื่องปกติในสังคม และนับวันอายุของคน que เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกก็ลดลงเรื่อยๆ จนเป็นเรื่องที่น่าตกใจ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาหลาย ๆ ด้าน ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเพื่อศึกษา ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของวัยรุ่นในเขตเมือง โดยใช้ กลุ่มตัวอย่างคือ วัยรุ่นในเมือง โดยใช้สูตร Taro Yamane ในการกำหนด กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 326 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (ค่า IOC เท่ากับ 0.80) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Chi-square test

ผลการศึกษาพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเมือง พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุรา โดยจะดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2 ขวด/ กระป๋อง ต่อสัปดาห์ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะอยากลองและเพื่อนชวน โดยจะเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สถานบันเทิง และโอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์คือ เมื่ออยากดื่ม นักศึกษามีโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ เมื่ออยากดื่ม ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ ด้านรายได้ ต่อเดือน ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ประเภทของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่ม

¹ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

แอลกอฮอล์ รวมทั้งลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพ และการเกิดอุบัติเหตุมีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

คำสำคัญ: พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, วิयरุ่น

Factors Related to the Amount of Alcohol Consumption of Youths in Urban Area

Chalida wongdontree¹

Anocha Suttiaprapa^{1*}

Apinya Koontalay²

Abstracts

Alcohol consumption is not seen as a social norm only by legal adults but also youths. Recently, late-adolescents have come have to accept drinking alcohol as a staple of social life and the age at first alcoholic drink has been dropping. Underage drinking has been linked to many societal problems; as such this research investigated the factors involved in the alcohol consumption behavior of youths. Through the Taro Yamane formula, we have chosen to study a sample group of 326 urban youths through questionnaires (with an IOC value equal to 0.8) on economic status, alcohol behavior, and the perception of the effects of alcohol. The data was then analyzed using a Chi-squared test.

This research has found that the average urban youth drinks twice a week, with an average consumption volume of 2 bottles or cans. Spirits were the drink of choice. The primary reason for alcohol consumption was found to be peer pressure and the most likely alcohol consumption venues were entertainment centers. Students report to possess an opportunity of drinking alcohol whenever they want arises. Through hypothesis testing we have found that monthly income was the primary economic factor involved in alcohol consumption.

¹ Bachelor of Nursing Science Student, College of nursing and health,
Suan Sunandhat Rajabhat University

² Lecturer, College of nursing and health, Suan Sunandhat Rajabhat University

* Corresponding author email: anuchaanch@gmail.com

Furthermore, alcohol behavior was found to be linked with the type of alcoholic beverage, reasons for drinking alcohol, location, and characteristics of alcohol drinking. Lastly, the subjects report that they perceive weekly alcohol consumption volume to be highly significant to detriments to health and the rate of accidents with a statistical significance of $p < 0.05$

Keyword: alcohol consumption behavior, the amount alcohol drinking, youth

บทนำ

การดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบหลายด้านทั้งต่อผู้ดื่ม บุคคล ครอบครัว และชุมชน รวมทั้งเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังเป็นที่มาของปัญหาทางสังคม อาชญากรรม และการเกิดอุบัติเหตุจราจรที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เมอาชนะขับรถ หรือเกิดการทะเลาะวิวาท ขาดสติไม่สามารถควบคุมตนเองได้ สูญเสียบุคลิกภาพและการก่ออาชญากรรม¹ ดังนั้น หากบุคคลมีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไป ดื่มหนักทุกวัน หรือดื่มจนเมาต่อเนื่องเป็นเวลานานจนเกิดเป็นพฤติกรรมติดแอลกอฮอล์ และเกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมา นอกจากนี้แล้วยังเป็นเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาทางสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น รวมทั้งเกิดการบาดเจ็บ พิการ หรือการเจ็บป่วยเรื้อรัง ซึ่งจำเป็นต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ และอาจนำไปสู่การเสียชีวิตก่อนวัยอันควร อีกทั้งยังกระทบต่อปัญหาทางด้านเศรษฐกิจอย่างมากในหลายสังคมทั่วโลก การพัฒนาเยาวชนนับเป็นกลุ่มเป้าหมายหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากเป็นวัยที่อ่อนแอ ขาดประสบการณ์ ขาดทักษะในการดำเนินชีวิตและไม่สามารถคุ้มครองชีวิตของตนเองได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับในปัจจุบันอิทธิพลทางตะวันตกเข้ามามีบทบาท หล่อหลอมหรือส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มแอลกอฮอล์จนมอมเมา มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมีพฤติกรรมก้าวร้าวไม่เหมาะสม เป็นต้น² ผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลานานต่อผู้ดื่ม พบว่า อาจก่อให้เกิดมะเร็งช่องปาก หลอดอาหาร และกล่องเสียง หากดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลานานและมากเกินไป อาจนำไปสู่การเกิดโรคตับแข็ง โรคหลอดเลือดสมอง ความจำเสื่อม ทำให้การเรียนหรือการทำงานบกพร่อง เป็นต้น³ อีกทั้งยังพบว่า พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่ทำให้การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ลดลง ส่งผลให้มีการแพร่กระจายของโรคเอดส์เพิ่มมากขึ้น และเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เป็นจำนวนมาก ผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ดื่ม อาจก่อให้เกิดปัญหารุนแรงในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ปัญหาครอบครัวขาดความอบอุ่น การขาดที่พึ่ง นอกจากบ้าน เกิดปัญหาเด็กเร่ร่อน จรจัด ไร้ที่อยู่หรือเกิดปัญหาหนี้สิน เป็นต้น⁴ ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคม เช่น การเกิดปัญหาอาชญากรรม ลักขโมย การช่มชืนกระทำชำเรา และการทะเลาะวิวาท เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ล้วนทำให้รัฐบาลต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุ และทะเลาะวิวาท ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง⁵

เหตุผลของการดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น พบว่า มีหลากหลายปัจจัย สาเหตุส่วนใหญ่ มาจากการดื่มเพื่อเข้าสังคม ตามเพื่อน เพื่อนชักชวน หรืออยากทดลอง¹ ซึ่งจะเห็นได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มทดลองการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด และเป็นวัยที่สำคัญของการเปลี่ยน ผ่านจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งนักพฤติกรรมศาสตร์ เชื่อว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพหลายพฤติกรรมเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น และจะดำรงอยู่ต่อไปจนเกิดความเคยชิน และกลายเป็นนิสัยติดตัวจากวัยรุ่น ไปสู่วัยผู้ใหญ่ และวัยสูงอายุ⁶

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคอนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2540) ได้มุ่งเน้น การเตรียมเยาวชนให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ทักษะชีวิตและความรู้พื้นฐานโดยผลักดันให้ ครอบครัวมีส่วนร่วมในการ พัฒนาเยาวชนให้ห่างไกลจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาเสพติด⁷ อย่างไรก็ตาม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเครื่องดื่มที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในสังคมไทย สามารถพบ เห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในทุกๆ เหตุการณ์ เช่น งานเลี้ยงฉลอง งานสังสรรค์ งานทำบุญ หรือแม้กระทั่งงานศพ จึงอาจกล่าวได้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นวัฒนธรรมการบริโภคของคนไทย การรณรงค์ให้เยาวชนห่างไกลจากเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์จึงเป็นสิ่งที่ยากและต้องใช้ความพยายามและความร่วมมือกันอย่างมาก จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2557 พบว่าประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 32.3 เป็นผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยเยาวชน (15-24 ปี) มีอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม คือ 16.7 ปี และมีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนขับรถ และ เคยได้รับอุบัติเหตุสูงกว่าวัยอื่นๆ⁸ สาเหตุที่เยาวชนบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นเนื่องจากเยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ต้องการความเป็นอิสระและความเป็น ส่วนตัวสูง ซึ่งเมื่อบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปแล้วอาจจะเป็นสิ่งชักจูงไปสู่การใช้ ความรุนแรง ได้ง่ายขึ้น ได้แก่ ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ทำร้ายร่างกายและฆ่าผู้อื่น เป็นต้น⁹ จากสถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ เยาวชนและวัยรุ่นในปัจจุบันจำเป็นจะต้องมีการระวัง และป้องกันอย่างจริงจัง เพราะอายุ ของผู้เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ดังนั้นทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องควร ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่ม วัยรุ่น มากขึ้น เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงจากพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ที่ทำให้ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มได้ง่ายกว่ากลุ่มอื่น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางเพื่อการควบคุมการขยายตัวของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และลดความสูญเสียทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะในวัยรุ่นซึ่ง

เสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มวัยทำงาน¹⁰ ต่อไป

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เผยผลการสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการดื่ม สุราของประชากร พ.ศ. 2560 จากผลสำรวจ พบว่า จากจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 55.9 ล้านคน เป็นผู้ที่ดื่มสุราหรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบปีที่แล้วประมาณ 15.9 ล้านคน (ร้อยละ 28.4) โดยเป็นผู้ที่ดื่มสม่ำเสมอ 6.98 ล้านคน (ร้อยละ 12.5) และเป็นผู้ที่ดื่มนานๆ ครั้ง 8.91 ล้านคน (ร้อยละ 15.9) กลุ่มอายุ 25 - 44 ปี มีอัตราการดื่มสุราสูงสุด (ร้อยละ 36.0) กลุ่มอายุ 20 - 24 ปี และ 45-49 ปี มีอัตราการดื่มสุราใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 33.5 และ 31.1 ตามลำดับ) กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีอัตราการดื่ม สุราร้อยละ 15.2 สำหรับกลุ่มเยาวชน (อายุ 15 - 19 ปี) มีอัตราการดื่มสุราต่ำสุด (ร้อยละ 13.6) สำหรับแนวโน้มการดื่มสุราในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ในภาพรวม ยังไม่ชัดเจน หากเปรียบเทียบกับผลสำรวจครั้งก่อน (ปี 2558) ก็ยังถือว่าลดลง อย่างเห็นได้ชัด โดยในภาพรวมลดลง ร้อยละ 5.6 สัดส่วนผู้ชายที่ดื่มลดลงมากกว่า ผู้หญิง อัตราการดื่มของผู้ชายลดลงร้อยละ 56.6 เป็นร้อยละ 47.5 (ลดลงร้อยละ 9.1) อัตราการดื่มของผู้หญิงลดลงจากร้อยละ 13.0 เป็นร้อยละ 10.6 (ลดลง ร้อยละ 2.4)¹¹ ประเทศไทยมีการพัฒนามาตรการของนโยบายแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และโครงสร้างกลไกการจัดการปัญหาภายใต้ พ.ร.บ. ดังกล่าว อีกทั้งมีการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาแอลกอฮอล์ระดับพื้นที่ เพื่อสนับสนุน ยุทธศาสตร์นโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติ โดยพัฒนาความเข้มแข็งของ กลไกการจัดการปัญหาแอลกอฮอล์ ในพื้นที่ชุมชน สำนักงานคณะกรรมการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงได้รวบรวมองค์ความรู้ที่มีการพัฒนา ส่งเสริมเครือข่ายชุมชนให้ เข้มแข็ง ประชาชน ลด ละ เลิกการดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง ซึ่งในปี พ.ศ. 2552 ที่ผ่านมานี้ ได้มีการถอดบทเรียนชุมชนลดเหล้าภายใต้โครงการพัฒนารูปแบบการ เรียนรู้และถอดบทเรียนการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งหมด 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนหมู่บ้านเนินไทรพัฒนา จังหวัดเชียงราย ชุมชนบ้านน้ำเกี๋ยน จังหวัดน่าน ชุมชน บ้านหนองน้ำขาว จังหวัดชลบุรี และชุมชนบ้านดัว จังหวัดเพชรบูรณ์ การดำเนินงาน ประสบความสำเร็จในการควบคุมและป้องกันการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน แกนนำ และประชาชน

ในพื้นที่ ดังนั้น ในปี 2553 สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบในการควบคุมเพื่อลด ละ เลิกการบริโภค เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ โดยคัดเลือก 1 ชุมชนจาก 4 ชุมชนที่มีการเฝ้าระวังและควบคุม การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ปี 2552 พัฒนารูปแบบกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2553 เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ระดับชุมชนให้เกิดกระแสการเรียนรู้ ในวงกว้าง การสร้างและพัฒนารูปแบบที่นำมาใช้ในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น วัตถุประสงค์เพื่อวัดผลของรูปแบบการป้องกันการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพื่อลด ละ เลิก การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนต่อไป

นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษา ผลการรณรงค์โครงการงดเหล้าเข้าพรรษา ที่ทาง สสส. และ สคส. ได้ริเริ่มโครงการงดเหล้าเข้าพรรษาดังแต่ ปี 2546 และ ทำต่อเนื่องเป็นปีที่ 16 โดยการดำเนินงานถือว่าประสบความสำเร็จ ประชาชนเข้าร่วม โครงการงดเหล้าเข้าพรรษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลการประเมิน โครงการงดเหล้า เข้าพรรษาในปี 2560 โดยศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาสังคมและธุรกิจ (SAB) พบว่า มีผู้งดเหล้า เข้าพรรษาทั้งสิ้นร้อยละ 67.5 คิดเป็น 14.2 ล้านคน งดเหล้าครบพรรษา หรือตลอด 3 เดือน ร้อยละ 37.9 ผู้ที่งดหรือลดการดื่มลง ร้อยละ 29.6 ช่วยประหยัด ค่าใช้จ่ายจากการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 11,243 ล้านบาท โดยกลุ่ม ผู้งดเหล้าเข้าพรรษา ระบุว่า เมื่อเลิกหรือลดการดื่มแล้ว ทำให้สุขภาพดีขึ้น ร้อยละ 71 ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 54 สุขภาพจิตดีขึ้น ร้อยละ 42 ลดปัญหา ในครอบครัว มีความสุขมากขึ้น ร้อยละ 26 ที่สำคัญกลุ่มผู้ดื่ม ร้อยละ 85.2 ยอมรับว่า เมื่อเห็นสื่อรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษาของ สสส. ทำให้เกิดความตระหนักในพิษภัย และ พยายามลด ละ เลิก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์¹²

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจึงมีความซับซ้อน และมีแนวโน้มทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเพิ่มมากขึ้น เมื่อพิจารณาให้ลึกซึ้งจะพบว่า วัยรุ่นเป็นกำลังสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศชาติในอนาคตอย่างมาก ผู้วิจัยจึงเห็น ความสำคัญของการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิต ปลูกจิตสำนึก และปลูกกระแสความใส่ใจ ในการพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสมในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งจะต้องเป็นกำลังสำคัญ ของประเทศชาติในอนาคต ด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปฏิบัติตนให้มี ความพอเพียง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างเสริมนิสัย ความเข้าใจ เข้าถึง และสร้างความเคยชินให้กลุ่มวัยรุ่น อีกทั้งยังปลูกจิตสำนึกการสร้างกระแสให้

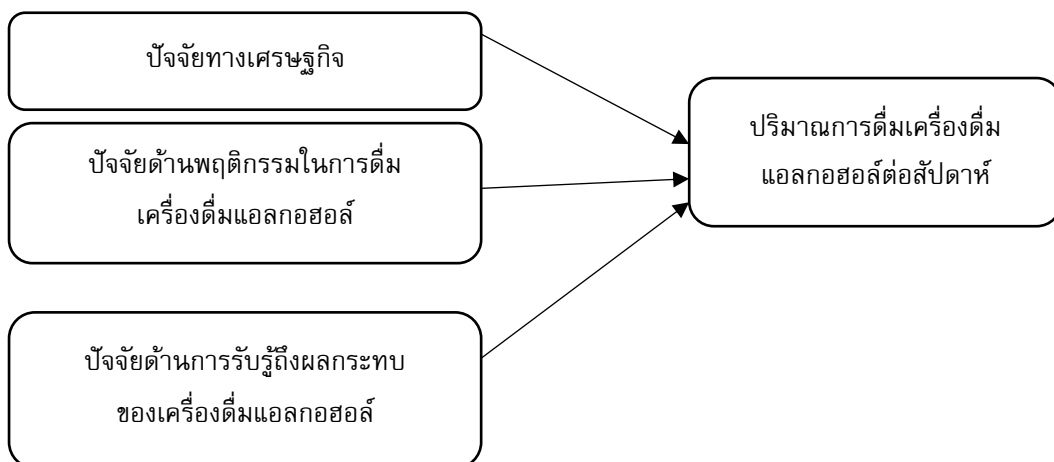
วัยรุ่นเกิดความห่วงใยในตนเอง มีภูมิคุ้มกันใจตนเอง และเมื่อแผ่ความห่วงใยนั้นไปยังครอบครัว ทั้งครอบครัว ชุมชนและสังคมของประเทศชาติด้วย เพื่อช่วย ผลักดันให้สังคมไทยเป็นสังคมที่อยู่เย็นเป็นสุขปลอดภัยตลอดไป การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นความสนใจ เกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการเข้าสู่การตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และผลกระทบที่ติดตามมา จากการตี๋ม เครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ จะต้องพัฒนาศักยภาพในการเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า แต่ประชากรกลุ่มนี้เป็นวัยที่อยู่ในช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มักจะมี อารมณ์อ่อนไหว และถูกชักจูงให้เข้ากับสภาพ แวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากร่เล่น อยากร่ลอง มีความ ต้องการที่จะเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ความ ละเอียดย่อนของจิตใจวัยรุ่นเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงสูงที่จะตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ประกอบกับในทุกวันนี้ กลุ่มเป้าหมายทางการตลาดของเครื่องตี๋มที่มีผลสมของแอลกอฮอล์พยายามจับกลุ่มเป้าหมายทำตลาดไปที่กลุ่มวัยรุ่นวัยเรียนด้วยการสร้างค่านิยมการตี๋มแล้วดูดี และอีกหลากหลายวิธีชักจูงให้ผู้ไม่เคยตี๋มทดลองตี๋ม ขณะเดียวกันกลุ่มธุรกิจ และผู้จำหน่ายเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ โดยเฉพาะร้านประเภท ผับ บาร์ พยายามใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้ากลุ่มวัยรุ่นให้เป็นลูกค้าของร้าน¹³

จากเหตุผลข้างต้นทำให้คณะผู้จัดทำมีความประสงค์ที่จะดำเนินการศึกษาและวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเมือง เพื่อทำให้ทราบถึงปัจจัยที่สัมพันธ์ กับปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่น ในเขตเมือง เป็นแนวทางในการปลุกกระแสความใส่ใจในการพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสม ในกลุ่มวัยรุ่นผู้เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ ในอนาคต เพื่อช่วยผลักดันให้สังคมไทยเป็นสังคมที่อยู่เย็นเป็นสุขปลอดภัยตลอดไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมือง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่น ในเมือง
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง
3. ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุวณัฐธานี โดยมีจำนวนทั้งหมด 1,749 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุวณัฐธานี การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง

จะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ โดยเป็นกลุ่มวัยรุ่นในเมือง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้สูตรของ Taro Yamane ในการกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ทั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 326 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) คือกลุ่มวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ 1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ รายได้ต่อเดือน 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพการเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย และ 4) ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Question) มีทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ลักษณะการพักอาศัย การใช้เวลาดูหนัง และรายได้ต่อเดือน

2. ข้อมูลด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Question) มีทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ ประเภทสาเหตุ สถานที่ ลักษณะการดื่ม และโอกาสในการดื่ม

3. ข้อมูลด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบเลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง (Multiple Choice Question) มีทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย

นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากการคำนวณหาค่า IOC สรุปได้ว่าค่า IOC เท่ากับ 0.80 แปลผลว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการกำหนดตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่างดังกล่าว ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากวัยรุ่นในเมืองที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ขออนุมัติจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลสุภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และเสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบความถูกต้อง และเห็นสมควรที่จะใช้เครื่องมือนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ของงานวิจัยครั้งนี้

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง มีการเก็บข้อมูลมาจาก แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมา วิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยคณะผู้จัดทำได้มีการ สอบถามข้อมูลเบื้องต้นก่อนว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ โดยจะ เลือกเฉพาะผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่านั้นในการทำแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลด้านพฤติกรรมใน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์และปัจจัยในกลุ่มต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมใน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 71.8 อายุ 20 ปี ร้อยละ 43.3 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 3.01 – 3.50 ร้อยละ 46.4 มีลักษณะการพักอาศัย โดยการเช่าหอพักอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 22.4 มีการใช้เวลาว่างโดยการดูหนัง/ฟังเพลง/เล่นดนตรี ร้อยละ 52.1 และมีรายได้ ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 62 โดยคิดเป็นรายได้เฉลี่ยที่ 10,127.91 บาทต่อเดือน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภท สุรา ร้อยละ 68.1 มีจำนวนครั้งในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ต่อ 1 สัปดาห์ คือ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 47.5 และมีปริมาณการดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ ร้อยละ 39.9 เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุต่ำสุดคือ 8 ปี และอายุสูงสุดคือ 21 ปี ($\bar{X} = 15.62$ ปี, $SD = 2.55$) โดยส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุน้อยกว่า 16 ปี ร้อยละ 54.6 โดยมีสาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการอยากลอง ร้อยละ 58 การดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน ร้อยละ 80.4 และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สถานบันเทิง ร้อยละ 58 นักศึกษามีโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ เมื่ออยากดื่ม ร้อยละ 68.7

3. ข้อมูลด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงผลกระทบ ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ามีผลเสียต่อสุขภาพ ร้อยละ 98.2 การเกิดอุบัติเหตุ ร้อยละ 97.5 การทะเลาะวิวาท ร้อยละ 98.5 การผิดศีลธรรม ร้อยละ 98.8 และผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายร้อยละ 99.1

4. ผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่ด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รายได้ต่อเดือน 2) ปัจจัยที่ด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ 3) ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพ และการเกิด อุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับปัจจัย ทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัจจัยด้านการรับรู้ถึง การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปร	χ^2
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	
รายได้ต่อเดือน	46.195*
ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	57.062*
สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	62.249*
สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30.372*

ตัวแปร	χ^2
ลักษณะการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์	41.496*
โอกาสในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์	15.614
ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีแอลกอฮอล์	
ผลเสียต่อสุขภาพ	40.229*
การเกิดอุบัติเหตุ	17.998*
การเกิดการทะเลาะวิวาท	6.479
การผิดศีลธรรม	8.369
ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย	1.905

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมือง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมือง

พฤติกรรมในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์จากผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ประเภท สุรา มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์โดยส่วนใหญ่มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ 2 ครั้งต่อสัปดาห์และมีปริมาณการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งละ 2 ขวด/กระป๋อง และมีปริมาณการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์สัปดาห์ละ 1 ขวด/กระป๋อง นักศึกษาเริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อายุต่ำสุด 8 ปีและอายุสูงสุด 21 ปี เฉลี่ย 15.62 ปี โดยส่วนใหญ่เริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อายุน้อยกว่า 16 ปี โดยมีสาเหตุที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์จากการอยากลอง นักศึกษามีลักษณะการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ตีกับเพื่อน และตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่สถานบันเทิง นักศึกษามีโอกาสในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ คือ เมื่ออยากตี ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่มีการรวมตัวกันทำกิจกรรม ในมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมรับน้อง กิจกรรมเข้าค่ายอาสา และกิจกรรมในชมรมต่างๆ ซึ่งบางกลุ่ม จะเป็นการทำกิจกรรมในระดับเดียวกัน แต่บางกลุ่มจะทำกิจกรรมร่วมกับรุ่นพี่ เมื่อเสร็จจากการทำกิจกรรม รุ่นพี่ส่วนหนึ่งจะชวนรุ่นน้อง หรือรุ่นเดียวกันไปฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรม รวมถึงการฉลองหลังสอบเสร็จ พฤติกรรมเช่นนี้ เกิดขึ้นได้ทั้งหญิงและชาย ซึ่งเด็กในวัย

อุดมศึกษามองว่าเป็นเรื่องธรรมดา หากมีการนัดตี๋มฉลองกันหลังเสร็จสิ้นภาระกิจต่างๆ โดยการซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มาตี๋มกัน ที่หอพักบ้างหรือถ้ากลุ่มนักศึกษาที่มีฐานะก็จะชวนกันไป ฉลองที่สถานบันเทิง ซึ่งเนื่องจากบริเวณไม่ไกลจากมหาวิทยาลัย มีสถานบันเทิงที่รองรับนักเที่ยวจำนวนมาก และหลากหลายสถานที่ หลากหลายรูปแบบ จึงมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ชวนเพื่อนไปตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่สถานบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งวิทย์ มาศงามเมืองและคณะ¹⁴ ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องตี๋ม ที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายและอาชีวศึกษา จังหวัดลพบุรี อ่างทอง และประจวบคีรีขันธ์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตี๋มกับเพื่อน ในโอกาสพิเศษต่างๆ โดยนิยมตี๋มสุราและเบียร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล¹⁵ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องตี๋ม ที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตนักศึกษาเพศชายเป็นผู้บริโภคเครื่องตี๋มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง ในระยะเวลา 1 เดือน กลุ่มตัวอย่างจะมีความถี่ในการบริโภคเฉลี่ย 6 ครั้ง และบริโภคครั้งละ 2.95 ขวด ซึ่งมักจะตี๋มกับเพื่อนมากที่สุด ส่วนใหญ่จะซื้อและบริโภคในสถานบันเทิงโดยจะบริโภคเมื่ออยากตี๋ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเสริม หุตะแพทย์และคณะ¹⁶ ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย: การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พบว่า เยาวชนเคยตี๋มสุรา ส่วนใหญ่ เริ่มตี๋มครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี โดยตี๋มกับเพื่อนตี๋มเพราะต้องการทดลองตี๋ม และนิยมตี๋มเบียร์

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมือง

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง กล่าวได้ว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างตี๋มเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ มีรายได้เพิ่มขึ้น ปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ก็อาจจะเพิ่มขึ้น และถ้ารายได้ลดลง ปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ก็อาจจะลดลงด้วย เพราะฉะนั้นรายได้จะเป็นตัวแปรสำคัญอีกตัวแปรหนึ่งในการลดปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนิสิต

ปริญญาตรี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล มั่นนาค¹⁷ จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มี ต่อการดื่มไวน์กรณีศึกษานิสิตปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ปริมาณการดื่มต่อครั้งและการตัดสินใจซื้อไม่ขึ้นกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่าประเภท ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่น ในเมือง ส่วนโอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันได้มีการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่มสังสรรค์กันในกลุ่มเพื่อนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากหาซื้อได้ง่ายในท้องตลาดและมีหลากหลายรูปแบบ หลากหลายรสชาติ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลกับกลุ่มนักดื่มหน้าใหม่ และนั่นหมายถึงกลุ่มนิสิตที่อยากลองและเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก่อนแล้วด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาพร ศุภษรปัจจัย¹⁸ จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ภาวะความเครียด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินทุร วิรุฬห์ตั้งตระกูล¹⁵ ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ ลักษณะการอยู่อาศัย การใช้เวลาว่าง ค่านิยมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของสื่อโฆษณา

2.3 ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า ผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง ส่วนการเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของวัยรุ่นในเมือง ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีความตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ซึ่งการรับรู้ดังกล่าว เช่น รับรู้ว่าถ้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หากทานมาก ๆ ก็จะทำให้คนๆ นั้นขาดสติได้ จึงเห็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้ง่ายๆ อาทิเช่น การเดินชนกัน กระแทกกระทั้นกันเพียงเล็กน้อย ก็อาจเป็นที่มาของการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทขึ้นได้อีกทั้งวันรุ่นเป็นวัยเจริญพันธุ์ เป็นวัยที่มีความต้องการทางเพศสูง บวกกับฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ก็อาจทำให้ขาดสติ ขาดการยับยั้งชั่งใจทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ได้ตั้งใจขึ้นได้ง่าย และวัยรุ่นเป็นวัยที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กลุ่มเพื่อนไม่ว่าจะทุกข์ หรือสุข ก็จะมีเพื่อนอยู่ข้างๆ เสมอ ในยามทุกข์ เพื่อก็จะปลอบใจกันด้วยการชวนกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อคลายทุกข์ หรือให้ลืมความทุกข์ที่กำลังเผชิญอยู่ในตอนนั้น ในยามสุข ก็ชวนกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเป็นการฉลอง ดังนั้นเงินในกระเป๋าจึงหมดไปกับค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้เงินค่าขนม หรือเงินที่ได้รับจากทางบ้านเพื่อเป็นค่ากิน ค่าอยู่ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในแต่ละเดือน ไม่พอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาริกา ไสงาม และนันท์นภัส พรุเพชรแก้ว¹⁹ จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรม เสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า จากผลการศึกษา ในปี 2559 แม้ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษามีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2552 แต่แนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนหญิง ทั้งการดื่มในชีวิตดื่มใน 12 เดือนที่ผ่านมาและดื่มอย่างหนักกลับเพิ่มมากขึ้นในปี 2559 นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงที่ต้องติดตามเฝ้าระวังเป็นพิเศษ ได้แก่ การชกต่อย ดบตี ทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์และไม่ใช้ถุงยางอนามัย การพนันและการติดเกมส์ การศึกษาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของการเฝ้าระวังพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรม เสี่ยงต่อสุขภาพในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยเพื่อให้เห็นถึงสถานการณ์ปัญหาที่ชัดเจนขึ้นและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมเหล่านี้ในเยาวชนรุ่นใหม่เพื่อนำไปวางแผนมาตรการป้องกันและดูแลแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ปกครองควรกำหนดค่าใช้จ่ายต่อเดือน ในระดับที่ไม่เกินความจำเป็น เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษานำค่าใช้จ่ายบางส่วนไปดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

2. จากผลการศึกษาที่พบว่า สาเหตุในการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณ การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ดังนั้นฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยจึงควรวางนโยบายควบคุมนักศึกษา ในการจัดกิจกรรมและงานสังสรรค์ ภายในมหาวิทยาลัยให้ปลอดจากเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

3. จากผลการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ได้แก่ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการตีมี เครื่องตีมีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ มหาวิทยาลัยจึงควรมีการรณรงค์ให้นักศึกษาตระหนักและรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

4. มหาวิทยาลัยควรมีแนวทางหรือมาตรการที่จะควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรออกมาตรการควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจร้านขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์อย่างเข้มงวด หน่วยงานทางการศึกษาควรกำหนดให้ผู้สอนในทุกรายวิชาสอดแทรกการปลูกฝังค่านิยมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ถูกต้อง ตลอดจนค่านิยมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านอื่นๆ ด้วย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้นักศึกษารับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมี แอลกอฮอล์ ตลอดจนพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวจัยปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในกลุ่มประชากรกลุ่มอื่นๆ เพราะสภาพปัญหาเป็นสิ่งที่มิอาจพิจารณาได้จากประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้นควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลในเรื่องผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจในกลุ่มประชากรหลายๆกลุ่มเพื่อเป็นแนวทาง ให้นำหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปดำเนินนโยบายในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เอกสารอ้างอิง

1. วัลลภา กุณทียะ. ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนอาชีวศึกษาชาย จังหวัดชัยนาท [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2560]. เข้าถึงได้จาก: http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/51920178.pdf
2. อรุณรัตน์ สารวิโรจน์. พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ [อินเทอร์เน็ต]. 2553 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/7589/1/345255.pdf>
3. มรกต เขียวอ่อน, โสภณ แสงอ่อน, พชรินทร์ นันทจันทร์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราในนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือ. วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2560];30:36-51. เข้าถึงได้จาก: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/JPNMH/article/view/100411/78069>
4. อรทัย วลีวงศ์และคณะ. แอลกอฮอล์ กับปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคม [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2560]. เข้าถึงได้จาก: http://cas.or.th/wp-content/uploads/2016/05/alh_social_safety_20160512.pdf
5. Bartoli F, Carretta D, Crocamo C, Schivalocchi A, Brambilla G, Clerici M, et al. Prevalence and correlates of binge drinking among young adults using alcohol: a cross-sectional survey [Internet]. 2014 [cited 2018 Nov 25]. Available from: file:///C:/Users/Journal/Downloads/930795.pdf
6. Megan E P, John E S. Prevalence and predictors of adolescent alcohol use and binge drinking in the united states. Alcohol Res 2012;35: 193-200.
7. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. กรุงเทพฯ: 2550.

8. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น; 2557.
9. สำนักคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. พระราชบัญญัติเครื่องควบคุมดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑ [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2560]. เข้าถึงได้จาก:
http://ddccenter.ddc.moph.go.th/infoc/download/201706271498552484_คู่มือ%20พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์%20พ.ศ.%202551.pdf
10. บัณฑิต และคณะ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดปทุมธานี. Thai Journal of Science and Technology[อินเทอร์เน็ต]. 2553 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2560];6:1-10. เข้าถึงได้จาก: <file:///C:/Users/Journal/Downloads/75727-Article%20Text-180784-3-10-20180518.pdf>
11. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. ผลสำรวจพฤติกรรมการดื่มสุรา พ.ศ. 2560 [อินเทอร์เน็ต]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 16 ก.พ. 2561]. เข้าถึงได้จาก:
<http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib14/News/2561/08-61/N30-08-61-2.pdf>
12. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. ปลุกพลังมด ชวน ช่วย เชียร์ นักดื่มให้งดเหล้าครบพรรษา [อินเทอร์เน็ต]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 16 ก.พ. 2561]. เข้าถึงได้จาก:
<https://www.thaihealth.or.th/Content/43703-ปลุกพลังมด%20ชวน%20ช่วย%20เชียร์%20นักดื่มให้งดเหล้าครบพรรษา%20.html>
13. พนมพร ธรรม. การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนอ้าเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2548.
14. รุ่งวิทย์ มาศงามเมือง และคณะ. การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนภาคกลาง. วารสารสุศึกษา 2542;2:53-65.

15. พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2550.
16. บุญเสริม หุตะแพทย์, ชินรัตน์ สมสืบ, ประกายรัตน์ ภัทรธิดิ, สุรพร เลียนสลาย และ กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ. พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย : การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ [อินเทอร์เน็ต]. 2549 [เข้าถึงเมื่อ 25พ.ย. 2560]. เข้าถึงได้จาก:
file:///C:/Users/Journal/Downloads/KC4412004.pdf
17. ญัฐพล มั่นนาค. พฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการดื่มไวน์ นิสิตปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ [การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2543.
18. ปรียาพร ศุภษร. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2550.
19. ดาริกา ไสงาม และนันทน์ภัส พรุเพชรแก้ว. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย. ใน: สาวิตรี อึ้งนางค์กรชัย, บรรณาธิการ. ข้อเท็จจริงและตัวเลขเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและหน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2559.
หน้า 17-22.